

Uvurderlig kulturarv smadres i Ukraine

Ruslands velorganiserede udplyndring af de ukrainske museer er et håndgribeligt bevis på, at selve Ukraines sjæl er under angreb. Kulturarv er et oplagt mål, hvis man vil smadre et folk.

WEEKENDPANELET

JEANETTE VARBERG (f. 1978)

Museumsinspektør, Nationalmuseet, bosiddende i Horsens. Mag.art. i forhistorisk arkæologi. Medvirkede i den store tv-serie om Danmarks historie på DR. Forfatter til flere bøger, senest "Viking. Ran, ild og sværd" (2019).

De andre medlemmer af Weekendpanelet:

GLENN BECH

BERTEL HAARDER

EMILIA VAN HAUEN

THOMAS BORCHERT

ELISABETH DONS CHRISTENSEN

SAMIRA NAWA

Hver morgen siden Ruslands invasion af Ukraine lægger direktøren for Nationalmuseet i Ukraine et nyt billede af bygningen, som huser Nationalmuseet i det centrale Kyiv, op på sin Facebook-side, og hver dag skriver kollegaer fra hele verden "godmorgen" i kommentarfeltet.

Det er en stædig, omend undselig protest imod Putins krig kollegaer imellem.

Når man arbejder med kulturarv, så ved man også, hvor let uvurderlige kunstværker og oldsager kan forsvinde i krigens inferno. Tanken om, at de russiske tropper når frem til Kyiv for at plyndre, smadre og "frelse" uvurderlige museumsgenstande fra ukrainerne, er ganske enkelt ubærlig. Alternativt, at en af de frygtede droner eller missiler rammer skævt og sætter museet i brand.

Selvom mange gode mennesker har hjulpet med at sikre stedet, så kan ingen sikre samlingerne fuldstændig imod den russiske invasion.

I Kherson er mareridtet i al sin gru desværre blevet til virkelighed. Den 24. januar 2023 bragte The New York Times en artikel, som senere blev bragt i Politiken, om den rædsel, der ramte den mangeårige direktør for kunstmuseet i Kherson, Alyna Dotsenko, da hun vendte tilbage til sit museum og så, hvordan russerne i dagene i oktober 2022 som del af en nøje planlagt militæroperation havde plyndret museet for uvurderlige kunstværker og skytiske oldsager i guld.

De tidligere ukrainske genstande er nu registreret i et russisk museumsvæsen og ifølge russerne selv reddet fra at falde i de ukrainske nynazisters hænder.

Verdenssamfundets kunsteksperter er dog ikke i tvivl. De kalder plyndringen af kunstmuseet i Kherson og andre ukrainske museer i de besatte områder for »muligvis det største samlede kunsttyveri

ri, siden nazisterne hærgede Europa under Anden Verdenskrig«. Her er det værd at huske på, at russerne også under Anden Verdenskrig befriede en hel del kunst- og kulturarvs-genstande fra nazisterne, men de glemte at give dem tilbage igen, og en del af samlingerne kan nu ses bl.a. på udvalgte museer i Moskva og Skt. Petersborg. Andre kunstgenstande og oldsager er stadig forsvundet.

Den velorganiserede udplyndring af de ukrainske museer er et håndgribeligt bevis på, at selve Ukraines sjæl er under angreb.

Overtagelsen af et selvstændigt land sker ikke kun på slagmarken, men i et velkoordineret angreb på kulturarven. Ifølge Unesco, som er en FN-organisation, er kulturarven den kulturelle arv, vi har fået overdraget fra fortiden, som vi lever med i nutiden og vil give videre til fremtidens generationer.

Der ligger dermed også en stor magt i at kunne kontrollere fortæl-

lingen om fortiden til fremtidens generationer gennem kulturarven.

Rusland skrev selv under på Unesco-konventionen i 1972, som er rettet imod beskyttelsen af verdens kultur- og naturarv. Det prøver Unesco nu at udnytte. I et desperat forsøg på at redde "Sortehavets perle", havnebyen Odessas historiske centrum, har man hastebehandlet ansøgningen om at gøre den historiske bymidte til verdensarv. Dermed burde den blive beskyttet af den selvsamme konvention, som russerne i sin tid selv var med til at skrive under på. Siden invasionens begyndelse har russiske bomber gentagne gange ramt den historiske by. Håbet er, at optagelsen af Odessa på verdenskulturarvslisten vil lægge mere pres på Rusland, så de afstår fra at angribe den.

Den 25. januar blev Odessa så optaget på verdensarvslisten på linje med bl.a. pyramiderne i Egypten og Kronborg. De russiske repræ-

sentanter i Unesco forsøgte ifølge The Washington Post forgæves at forhindre afstemningen om Odessas kulturarvsstatus. Byen er med øjeblikkelig virkning kommet på listen over de kulturarvssteder, som er i fare, men spørgsmålet er, om det overhovedet har effekt.

Ifølge Unescos officielle tal er mindst 236 kulturarvssteder i Ukraine blevet alvorligt skadet af russernes invasion af landet, og det er nok kun toppen af isbjerget. Det er uvurderlige bygninger, kunstværker, mindesmærker og genstande, som nu er forsvundet eller ødelagt. Det er ikke kun ukrainernes historie, som er under angreb, men vores allesammens.

Tiden vil vise, hvor omfattende skader Putins krig vil medføre, men der er ingen tvivl om, at han allerede har skrevet sig selv ind i historien som en af dens største krigsforbrydere på linje med de nazister, som han selv hævder at kæmpe imod.

Regeringens økonomiske kamikazekurs fortsætter

SIMON ANDERSEN
 Skatte- og finansordfører, VU, Aarhus

På kort tid har Mette Frederiksen formået at tage en af verdens stærkeste økonomier og med uhørt dedikation forsøgt at brænde den til grunden. Som den første statsminister i mere end 40 år har hun formået både at gøre danskerne fattigere og mindske arbejdsudbuddet. Få politikere har haft lige så stor succes med at modarbejde fremskridt og forbedret levestandard i Danmark.

Først og fremmest har den fejlslagne krisepolitik skudt inflationen i vejret. Mens inflationen var oppe at kysse de 10 pct., har vi for indeværende år observeret en real-lønstilbagegang på hele 5,2 pct.

Ifølge PFA svarer det til, at regeringens økonomiske uvidenhed har kostet en almindelig familie over 90.000 kr. om året, mens den gennemsnitlige dansker hver især har mistet over 300.000 kr. af sin formue.

På trods af den såkaldt borgerlige

saltvandsindsprøjtning, som regeringen fik ved den seneste bogstavleg, og Troels Lund Poulsens proforma-økonomiministerium, så fortsætter den økonomiske kamikazekurs ufortrødent med direkte kollisionskurs mod afgrunden med SVM-fanerne og klaphattene vajejende højt på vejen ned. De få jubeloptimister, som troede, at midterregeringen ville betyde et kursskifte i den økonomiske politik og måske endda var utopiske nok til drømme om et ansvarligt element i selvsamme, måtte se sig skuffede,

da SVM-regeringen fremlagde endnu en fejlagtig inflationspakke. 2,3 mia. kr. benzin direkte på det buldrende inflationsbål. Givetvis igen i form af diverse arbitrære checks, som vi før har set være komplet dysfunktionelle til alt andet end at sætte turbo på inflationens himmelflugt.

Det er en enorm kontraproduktiv måde at bekæmpe inflationen på. Konceptet med disse checks er fuldkommen fejlsludt. Hvorfor skal danskerne indbetale skat til

staten, for at disse dyrebare kroner først skal fejlagtigt fordeles mellem forskellige kernevælgere og dernæst sendes tilbage til de selvsamme skatteydere med nogenlunde samme præcision som et afskåret luftgevær. For nylig fandt man over 100 mia. ekstra i overskud, og de næsten 40.000 ekstra, man har ansat under corona, har man ikke nedskaleret endnu. Så lad den offentlige sektor spænde livremmen lidt ind, og giv danskerne lidt pusterum og skattelettelser.

Det er sikkert. Det er ansvarligt.